

zřízení N., který spolu s prv jmenovaným odváděl zabavenou krávu, v tom, že chtějíce zabránit odvedení krávy, nejprve obžalovaný B. sám a později oba obžalovaní společně se snažili vyrvati z rukou obecního zřízence provaz, na němž byla kráva vedena.

Obžalovaný B. měl sice podle zjištění nižších soudů v ruce sekeru; nevychází však ze skutkového stavu, že by jí byl použil jinak, než že se snažil přetřhnouti jí provaz, na němž byla kráva uvázána. Toto jednání však zřejmě nesměřovalo nijak proti osobě zmíněných úředních orgánů, neohrožovalo nijak jejich osobní neporušenost, ani nezvyšovalo nebezpečí, plynoucí pro ni ze zjištěné násilné činnosti obžalovaných.

Ze zjištěného skutkového stavu nelze též nijak dovoditi, že by obžalovaný B. v takovém úmyslu sekery chtěl použít, — naopak z té skutečnosti, že obžalovaný, ačkoliv již při prvním pokusu odnětí krávy obecnímu zřízenci měl při sobě sekeru, nijak jí nepoužil, nýbrž jen se snažil vyrvati provaz z rukou obecního zřízence a když se mu to nepodařilo, odběhl, aniž sekery nějakým způsobem proti orgánu vrchnosti použil, aby si přibral na pomoc druhého spoluobžalovaného, — plyne, že sekery proti úřednímu orgánu použití nechtěl. Mýlily se tedy soudy nižších stolic, pokud činy obžalovaných kvalifikovaly jako zločin podle § 6, odst. 2 a § 4, odst. 2 zák. čl. XL:1914.

Nejvyšší soud proto podle posledního odstavce § 385 tr. ř. z úřední povinnosti zrušil z důvodu věcné zmatečnosti, uvedeného pod bodem 1 b) citovaného paragrafu rozsudky obou soudů nižších stolic ve výroku o kvalifikaci činu obžalovaného B. a podle 4. odst. § 387 tr. ř. a 2. odst. § 31 por. nov. z téhož důvodu zmatečnosti rozsudek vrchního soudu co do kvalifikace činu obžalovaného A., který sám opravného prostředku proti rozsudku vrchního soudu nepoužil, a rozhodl znovu, a to o kvalifikaci a v důsledku toho i o trestu a o podmíněném odsouzení.

Čís. 5811.

Nejde o »platný zákaz« podle § 18, odst. 3 zákona čís. 126/1933 Sb. z. a n., pozbyl-li zákaz dovozu, dopravy nebo rozšiřování cizozemského časopisu podle § 10, odst. 2 téhož zákona ve znění čl. V zákona čís. 140/1934 Sb. z. a n., po případě podle § 26 zákona čís. 6/1863 ř. z. a § 19, odst. 4 zákona čís. 126/1933 Sb. z. a n., právní účinnosti uplynutím doby dvou let ode dne vyhlášení zákazu a nebyl-li opakován.

(Rozh. ze dne 6. února 1937, Zm I 57/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmatečnou stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem vojenské zrady podle § 6, čís. 2, al. 3, zákona na ochranu republiky, zločinem nedokonaného svádění k nadržování zločincům podle §§ 9, 217 tr. z., přečinem podle § 18, odst. 3 zákona čís. 126/1933 Sb. z. a n., přestupkem krádeže podle § 460 tr. z. a přestupkem podvodu podle §§ 197, 461 tr. z.; podle § 290 tr. ř. zrušil rozsudek,

pokud jím byl obžalovaný uznán vinným přečinem podle § 18, odst. 3 zákona ze dne 10. července 1933, čís. 126 Sb. z. a n., jakož i ve výroku o trestu a ve výrocích s tím souvisících a podle § 259, čís. 2 tr. ř. zprostil obžalovaného obžaloby, že 2. listopadu 1935 v R. přestoupil zákaz dovozu, dopravy a rozšiřování cizozemského tiskopisu »Chemnitzer Tagblatt« ze dne 16. května 1935, čís. 134, vycházejícího v Saské Kamenici, a že tak spáchal přečin podle § 18, odst. 3 zákona ze dne 10. července 1933, čís. 126 Sb. z. a n. — — — — —

Z d ů v o d ů:

Při vyřizování zmáteční stížnosti přesvědčil se nejvyšší soud, že, pokud jde o přečin podle § 18, odst. 3 zákona ze dne 10. července 1933, čís. 126 Sb. z. a n., bylo v neprospěch obžalovaného nesprávně užito tohoto zákona.

Řozsudek zjistil, že obžalovaný dne 2. listopadu 1935 přenášel přes hranice v R. z Německa zapovězený časopis »Chemnitzer Tagblatt«, vycházející v Saské Kamenici, ze dne 16. května 1935, čís. 134, a zjistil též, že doprava a rozšiřování tohoto časopisu byly zakázány výnosem ministerstva vnitra ze dne 17. června 1933, čís. 43.374/1933, který byl uveřejněn v Úředním listu republiky Československé čís. 141 ze dne 18. června 1933. Toto zjištění opírá se o sdělení presidia zemského úřadu v Praze, čís. 23.806 ze dne 8. května 1936.

Předpokladem stíhání pro přečin ve smyslu § 18, odst. 3 zák. č. 126/1933 Sb. z. a n. je p l a t n ý z á k a z dovozu, dopravy nebo rozšiřování cizozemského tiskopisu ve smyslu § 10 téhož zákona. U periodických tiskopisů — a o ten jde v souzeném případě — je p l a t n o s t z á k a z u t o h o o m e z e n a jak podle znění odst. 2 § 10 zák. čís. 126/1933 Sb. z. a n., tak i podle nové slovní úpravy podle čl. V zákona ze dne 10. července 1934, čís. 140 Sb. z. a n. n a d o b u d v o u l e t. Opatření takové nabývá účinnosti podle odst. 4 § 10 zák. čís. 126/1933 Sb. z. a n. dnem vyhlášení a nestalo-li se poté opatření nové, pozbývá tudíž uplynutím dvou let platnosti ipso iure. Tato dvouroční lhůta omezuje platnost zákazu dovozu, dopravy a rozšiřování periodických tiskopisů nejen v těch případech, kdy zákaz byl vydán ministerstvem vnitra po dohodě s ministerstvem zahraničních věcí teprve v době platnosti zákona čís. 126/1933 Sb. z. a n., resp. zákona čís. 140/1934 Sb. z. a n., nýbrž i tam, když se tak stalo — jako ve věci souzené — již dříve na podkladě § 26 zák. čís. 6/1863 ř. z., neboť podle § 19, odst. 4 zák. čís. 126/1933 Sb. z. a n. opatření dříve vydaná podle § 26 onoho tiskového zákona mají t ý ž ú č i n e k jako zákazy rozšiřování tiskopisu podle § 10 téhož zákona. Byť i uveřejnění zákazu časopisu »Chemnitzer Tagblatt« podle § 26 tisk. zák. čís. 8/1863 ř. z. stalo se 9. května 1933 na základě § 1 vlád. nař. ze dne 28. dubna 1933, čís. 72 Sb. z. a n., pozdější zákonné ustanovení § 19 zákona ze dne 10. července 1933, čís. 126 Sb. z. a n., jednak (v al. 1), zrušující předpis § 26 tisk. zák. čís. 6/1863 ř. z., jednak (v al. 4) stanovící též účinek pro předcházející opatření, vydaná na podkladě tohoto nyní již zrušeného zákona, neponechává platnost oněch dří-

větších zákazů in infinitum, nýbrž také u nich omezuje je na dobu dvou let. Poněvadž pak jednak obžalobou nebylo vůbec tvrzeno, že by po uveřejnění zákazu v čís. 141 Úředního listu republiky Československé ze dne 18. června 1933, ode kdy podle odst. 4 § 10 zák. čís. 126/1933 Sb. z. a n. počíná účinnost opatření takového ve smyslu tohoto zákona, zákaz takový byl ještě opakován, jednak z přípisu presidia zemského úřadu v Praze ze dne 8. května 1936, čís. 23.806, odpovídajícího na dotaz soudu, zdali vůbec a kdy byl vydán zákaz dopravy a rozšiřování cizozemského časopisu »Chemnitzer Tagblatt«, plyne, že zákaz takový nebyl opakován, nemělo opatření ministerstva vnitra ze dne 17. června 1933, vyslovující zákaz dopravy časopisu »Chemnitzer Tagblatt«, prohlášené na základě § 1 vlád. nař. čís. 72/1933 Sb. z. a n. v čís. 141 Úředního listu republiky Československé ze dne 18. června 1933, v době zažalovaného trestného činu, t. j. 2. listopadu 1935, již právní účinnosti.

Nezakládá tedy v rozsudku zjištěné jednání obžalovaného skutkové podstaty přečinu podle § 18, odst. 3 zákona ze dne 10. července 1933, čís. 126 Sb. z. a n. ve znění změněném zákonem ze dne 10. července 1934, čís. 140 Sb. z. a n. Následkem toho je rozsudek v uvedeném směru zmatečný podle § 281, čís. 9 a) tr. ř., bylo jej zrušiti, pokud jde o přečin podle § 18, al. 3 cit. zákona a obžalovaného ihned podle § 259, čís. 2 tr. ř. zprostiti obžaloby pro tento přečin.

Čís. 5812.

Bol-li obžalovaný odsúdený pre trestný čin spáchaný pred vynesením rozsudku povolívišieho mu podmienený odklad výkonu trestu, má súd menovaný v § 518 tr. p. rozhodnúť o tom, či má byť obžalovanému podmienene odložený trest úhrnný, ktorý má byť ustanovený podľa § 517 tr. p.

(Rozh. zo dňa 6. februára 1937, Zm III 582/36.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. a spol. pre zločin krádeže atď. v dôsledku zmätočnej sťažnosti obžalovaných A., B., C. z povinnosti úradnej z dôvodu zmätočnosti podľa § 384, čís. 4 tr. p. zrušil rozsudky oboch súdov nižších stolíc vo výroku, ktorým rozhodovaly o otázke podmiennečného odkladu výkonu trestu dotyčne obžalovaných A. a B., a rozhodnutie o tom, či sa obžalovaným A. a B. povoľuje podmienený odklad výkonu trestu alebo nie, prikázal súdu príslušnému k vymeraniu úhrnného trestu podľa §§ 517 a 518 tr. p.

Z d ô v o d o v:

Trestné činy obžalovaného A. a B., ktoré sú predmetom tohoto trestného pokračovania, boly podľa zisteného skutkového stavu spáchané v dobe od 18. decembra 1934 do 14. januára 1935 a začiatkom februára 1935.

Podľa trestných listov a podľa pripojených trestných spisov boli obžalovaní A. a B. rozsudkom okresného súdu zo dňa 8. m a r c a 1935 pra-